

DAMPSKIPAFERÐASAMBANDIÐ FØROYAR—STÓRBRITANNIA

Regluligt ferðasamband við góðsi hverja viku í juli millum Leith og Tórshavnar. Um avtala er gjørd frammanundan og nøgv góds er anneldad kann farast til onnur pláss í Føroyum.

FERÐAFÓLK: Á summum ferðum í juli kunnu nøkur ferðafólk koma við til og frá Storbritanniu.

P.F. SKIPAFELAGIÐ FØROYAR

Telegrafist

Joen Magnus Gøthe. in Memoriam

Før nogle Uger siden kom de Sørgebud her til Landet at Telegrafist Joen Magnus Gøthe, Nordregote, var krigsforlist. Ulykken er sket nogle Uger før Krigen her i Europa og paa Atlanterhavet afsluttedes. Nærmere Enkeltheder har jeg ikke kunnet faa oplyst. Jeg har haft Anledning til at arbejde sammen med Afdøde under Krigen og lært ham at kende som en karakterfast og paalidelig Mand.

Som ung Mand gik han til Søs som Fisker, sparede nogle Penge sammen som han benyttede at rejse til Danmark for, arbejdede saa der en Tid, hvorefter han læste til Telegrafist samt tog Handelsskoleeksamen med udmærket Karakter. Han kom saa ud at sejle med danske Skibe som Telegrafist.

Efter Krigens Udbrud gik han over i den britiske Handelsmarine, hvor jeg traf ham og havde den Fornøjelse at gøre flere Rejser sammen med ham. Foruden sin Telegrafistgerning havde han Ansvar for Skibets Administration, som han førte meget samvittighedsfuldt. Alt hvad han udførte i disse Egenskaber var præget af Soliditet og Paalidelighed. Om ham kan det siges, at han har forvaltet sine Talenter paa en god og trofast Maade.

Som Menneske var han jævn og ligefrem og for den, der rigtig forstod ham, var han let at omgaas, blot man kunde naa frem til de Dybder i hans Hjerter, hvor hans Menneskeværdier laa gemt. Han var ikke umiddelbar tilgængelig, og man skulde kende ham godt, før man var i Stand til at faa ham til at aabne sig og aabenbare sit virkelige Menneske. Han tragtede aldrig efter at komme frem i første Række, men hans stille Færd, der var forbundet med skeptisk Fornuft, gjorde aligevel, at han var en Mand, man ikke kom udenom eller kunde overse. Naar han var overbevist om, at en Ting skulde gøres, gjorde han det og førte det igennem, selv om Vanskeligheder var mange og selv om det tog al hans Tid. Det er jo ikke nok, at man tænker paa Livets Krav og Samfundets mange Opgaver eller taler store Ord derom, det er dem som tager fat, der tager Opgaven op og holder Samfundet oppe.

Telegrafist Gøthe var en Mand med høje Samfundsideal. Han havde menneskeværdige Ideal, der lærer, at det er den fri Kamp for Ret og Sandhed i offervillig Hengivelse, der kan bære Verden fremad mod lysere Kaar. Han var klar over, at det Samfundsideal, der vil forjætte Menneskene Lykken, naar de vil opgive Friheden, er en forfærdelig Selvmordssigelse.

Jeg mindes med Glæde og Taknemmelighed hvad han har været for mig og jeg udtaler et Ære være hans Minde. Hans Støv hvile i Fredens Tegn.

Vi fødes og dødes og fødes paany
Mennesker, jordliv og Morgenrøde.
Døden er Hvilen i Søvnens Ly,
og Livet er endeløst Gry paa Gry
vi vækkes igen fra de Døde.

Tórshavn, den 4/7 1945.

L. W. APOL

Landshandilin og teir privatu.

Mong hava ramaskriggini verið um hvussu illa landshandilin hevur skikkað sær í bardagatíðini. — Nú skal eg siga eitt sindur frá teim, ið minni hevur verið rópað um, teir privatu stórhandilsmenninar. Eg, og ivaleyst allir smáhandils-menn við mær, hava nýðst at staðið við húgvuni í hondini, og takkað hjartaliga fyri at fáa okkurt at selja, væl at merkja, skula vit hava fingið t. d. í kassa av svískum, so hava vit vita av, at vit skuldu vera so góðir, at taka ein, helst tveir kassar av meira ella minni illa seljandi vøru, sum vit hava haft ovmikið av frammanundan. Summir, t. d. tubbaks-handlar hava verið bæði heildsølu- og smásølumenn. Tá tað eina tíð herfyri var trupult at fáa tubbak, gekkst mær soleiðis, at tann tubbakshandlari, ið eg var fastur kundi hjá, og hevði keypt frá undir øllum krignum fyri nógv túsend, noktaði mær tubbak, tó eg ikki skyldaði honum eina krónu, og tó, at eg visti, at hann hevði óføra nógv tubbak liggjandi. Og hvi noktaði hann? Jú, tí nú loysti seg letur hjá honum at selja sjálvur privat, tí so fekk hann bæði stór- og smáhandilsvinningin sjálvur. So væl hava vit, kundarnir hjá »det private Initiative«, verið við-

Færøsk Margarine

VITA No 1

Vitaminiseret

Færøsk Produkt.

Fint Produkt.

farnir. — Aðalmunurin millum landshandilin og teir privatu hevur júst verið hesin, at vit hava haft rætt til at givið ilt av okkum, um landshandilin ikki hevur verið okkum til vildar, men hjá teim privatu hava vit verið rættleysir í tann máta, at hava vit ikki sagt takk og bara takk, so hava vit vita, at so skuldu vit ikki koma aftur, tá vórðu vit útfrystir.

Orðið monopol hevur ringa merking í Føroyum, av orsökum, ið øllum eru kunnugar, men vist er tað, at teir privatu innflutnings-menninir hava haft monopol undir krignum, eitt monopol í orðsins ringasta tydingi, vit smáu hava verið teim fullkomuliga undirgivinir. — Landshandlinum, við øllum sinum brekum, kunna teir allarflestu av okkum bygðakeypmonnum takka fyri, at vit yvirhøvur hava haft nakað at selt í hesi ár. Tað besta um hetta er, at aðrenn Landshandilin tók mjølhandilin logu stórar bygdir við ongum mjøli í ca. 1/2 ár, meðan stór pakkhús ymsastaðni í landinum vóru dýrandi full av hesi livsvigtugu vøru.

Bygðakeypmaður.

Heimatíðindi.

Frá amtmanninum:

»Hans Majestæt Kongen har under mit Ophold i København paalagt at bringe alle paa Færøerne Hans Majestæts personlige Hilsen og Give Udtryk for Hans Majestæts bedste Ønsker for alle her paa Øerne«.

Tórshavnar musikksskúli.

Fyrsti næmingur, ið hevur fingið prógv frá hesum skúla, er Johannes Nicolaisen, sonur Peter Nicolaisen, havnafúta, Havn. Hann fekk ugð fyri violinspel og mg fyri teori. Lærutíðin hevur verið 3 ár. Johannes spælir nú í musikksskúlans orkestur.

Úr Klakksvík.

Motorbátarnir fiska væl nú. Næst seinasta leygardag var »Lilíe« fermd, sidani eru fermd í seinastu viku »Carlton« og »Polarstjórnan«, ið var full leygarkveldið; men tá vóru einir to bátar eftir at avreidda, tað tok so eitt Fuglafjardarskip.

Mikudagin varð »Fimm Systrar« full. »Kvik« kom seinasta leygardag við størsta fongi, nakar bátur áður hevur komið við — í tað minsta í virði. Teir høvdu verið úti í 3 1/2 samdøgur og høvdu 40.000 pund, harav 11000 pund í kalva. Í virði fyri 14—15 túsend krónur.

**Blanka er besta
blankingarevni.**

SMØRLIKI! — MØLIN — Tlf. 543 (fimm-fýra-trý) Tórshavn

Studenta- og preliminar-skeiðið.

Skúlin byrjar aftur mánadagin t. 20. august. Nýggir næmingar verða bidnir um at senda skrivliga innmelding til undirskrivaða, helst áðrenn Ólavssøku.

Th. Nygaard.

Ein

húsasmiður

fær gott arbeid í Reykjavík beinan vegin við at venda sær til

FØROYA ARBEIÐARAFELAG
tlf. 474 — Tórshavn.

Vaskarigenta

kann fáa pláss.

Løn: 70 krónur um mánaðin og friar kjólar.

Dr. Alexandrines Hospital.

Matvørur

og aðrar húsarhaldsvørur hjá

Karl K. Mouritsen.

Tlf. 497. Tórshavn. Tlf. 497

FØROYA BRUNATRYGGING

Hús - innbúgv - vørur - verða tryggjað.

Skrivstovan er opin frá kl. 10-1 og 3-5
Leygardag - - - 10-2.

Telf. 372.

Gongsgenta

kann fáa pláss. Løn 70 kr. um mánaðin og friar kjólar.

Dr. Alexandrines Hospital.

Øll eiga at brúka

Føroyska hondsápu
frá fabrikk OKKARA

Føroya Fólkaháskúli.

Vetrarskúli fyri drongir verður frá 1. oktober til 28. januar.

Teir, ið ætla sær á skúlan, kunnu selja um styrk hjá amtinum. Bænarbræv um styrk má vera sent amtinum innan 1. sept.

Nærri frágreiðing hjá Jóhannesi av Skarði. Telefon 243.